

Nr 32

Utlåtande i anledning av Kungl. Maj:ts framställning om anslag å tilläggsstat II till riksstaten för budgetåret 1958/59 till Avsättning till fonden för idrottens främjande.

(1:a avd.)

I propositionen nr 2 har Kungl. Maj:t (bilaga 6, punkt 2, s. 27—31 av bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över handelsärenden för den 3 januari 1959) föreslagit riksdagen att till Avsättning till fonden för idrottens främjande å tilläggsstat II till riksstaten för budgetåret 1958/59 anvisa ett anslag av 810 000 kronor.

Stockholms stadion uppfördes till de olympiska spelen år 1912. Anläggningen har under årens lopp föga ändrats eller moderniserats och motsvarade före nu ifrågasvarande byggnadsarbeten icke de krav, som i dag ställas på en storarena för idrott. För genomförande av Europamästerskapen i fri idrott sommaren 1958 var därför en upprustning och modernisering av såväl idrottsbanor som åskådarutrymmen nödvändiga. Förekomsten i landets huvudstad av en idrottsanläggning med friidrottsbanor av internationellt godkända mått och med större publikkapacitet än Stadions dåvarande ansågs för övrigt, bl. a. från Sveriges riksidrottsförbunds sida, vara en angelägenhet av vikt även för idrottsrörelsen i allmänhet.

Ombyggnadsarbetena i Stadion är nu avslutade. Kostnaderna kommer att uppgå till cirka 4 400 000 kronor mot ursprungligen beräknade 2 400 000 kronor. Fördyringarna har enligt stadionstyrelsen sin grund i lönestegringar, svåra väderleksförhållanden, forcerad arbetstakt och oförutsedda reparationsbehov. Med hänsyn bland annat till storleken av överskridandet, som motsvarar mera än 80 procent av de ursprungligen beräknade kostnaderna, har Kungl. Maj:t den 5 december 1958 uppdragit åt byggnadsstyrelsen att granska ombyggnadsarbetena och kostnaderna för dessa.

Till bestridande av utgifterna för arbetena har hittills ur idrottsfonden anvisats sammanlagt 3 590 000 kronor, varav efter uttalandet i frågan av 1957 års riksdag 1 815 000 kronor, motsvarande det belopp som tillförts idrottsfonden av inkomsterna från två under våren 1958 anordnade extra tipsomgångar. Eftersom departementschefen tidigare hoppats att en del av sistnämnda belopp skulle räcka till bidrag även till vissa andra idrottsplatser, vill departementschefen här inskjuta att, såvitt nu kan bedömas, behållningen å idrottsfonden kommer att medge medelsanvisning även till

dessas. Ett av riksidsrottsförbundet nyligen framlagt förslag härom kommer inom kort att anmälas för Kungl. Maj:t.

Stadionstyrelsen förfogar icke över några medel som kan användas för byggnadsarbetena. Därest de sammanlagda utgifterna för ombyggnadsarbetena kommer att stanna vid 4 400 000 kronor, fordras alltså anvisande av ytterligare 810 000 kronor. Beloppet har dock av olika skäl ännu icke kunnat fastställas definitivt. Först om någon månad kan den slutliga beräkningen föreligga. Emellertid är det enligt uppgift icke möjligt att uppskjuta betalningen av de resterande byggnadskostnaderna till nästa budgetår. Departementschefen föreslår därför att i samband med övriga äskanden av medel å tilläggsstat II till riksstaten för innevarande budgetår erforderligt belopp upptages under anslaget till Avsättning till fonden för idrottens främjande. Tills vidare bör det av stadionstyrelsen angivna beloppet, 810 000 kronor, godtagas. Då slutgiltig beräkning av beloppet föreligger, förutsättes riksdagen genom vederbörande utskott få underrättas härom.

Utskottet. Ombyggnadsarbetena för Stockholms stadion beräknades ursprungligen till 2 400 000 kronor. Det har emellertid visat sig att dessa arbeten, som numera avslutats, uppgått till cirka 4 400 000 kronor, av vilket belopp 3 590 000 kronor redan utbetalats.

Det måste betraktas som anmärkningsvärt, att den ursprungliga kostnadsramen för ombyggnaden överskridits i den betydande utsträckning som här blivit fallet. Utskottet, som inhämtat närmare upplysningar i ämnet, finner sig emellertid med hänsyn till vad därvid framkommit och departementschefen i övrigt anfört böra tillstyrka, att det nu äskade ytterligare erforderliga beloppet, 810 000 kronor, anvisas. I anledning av vad departementschefen i propositionen anfört vill utskottet framhålla, att numera verkställda beräkningar synas giva vid handen, att ombyggnadskostnaderna komma att rymmas inom ifrågavarande anslagsbelopp.

I förevarande sammanhang vill utskottet göra följande uttalande.

Stockholms stadion äges av staten och förvaltas av ecklesiastikdepartementet. Vid tidpunkten för Stadions tillkomst var det måhända naturligt, att anläggningen uppfördes med anlåtande av statsmedel. Numera torde emellertid Stadion intaga en särställning så till vida, att den är den enda av landets samtliga idrottsanläggningar, som äges av staten. Staten har givetvis en viktig uppgift att fylla, då det gäller att medverka till idrottens utveckling, men kommunerna å sin sida torde ha ett särskilt intresse av hur det inom deras områden ordnas för idrotten. Det må framhållas, att anläggningar, om vilka här är fråga, i allmänhet tillhöra antingen kommuner eller idrottsföreningar. Den allmänna tendensen synes gå i den riktningen, att dessa anläggningar uppföras och skötas i kommunal regi.

Utskottet kan icke finna tillräcklig anledning föreligga, att Stadion i här angivna avseende skall intaga en annan ställning än vad fallet är annorstädes, enkannerligen i förhållande till övriga av Stockholms stad ägda anläggningar av ifrågavarande slag.

Mot bakgrunden härav synes det utskottet förtjänt att tagas under övervägande, huruvida icke genom vederbörligt departements försorg frågan om huvudmannskapet för Stadion och om överlåtelse i en eller annan form av anläggningen till Stockholms stad bör bliva föremål för överläggningar. Utskottet föreslår, att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t giver till känna vad utskottet sålunda anfört.

Åberopande det anförda hemställer utskottet,

att riksdagen må

a) till *Avsättning till fonden för idrottens främjande* å tilläggsstat II till riksstaten för budgetåret 1958/59 under tionde huvudtiteln anvisa ett anslag av 810 000 kronor;

b) i skrivelse till Kungl. Maj:t giva till känna vad utskottet anfört i fråga om Stockholms stadions framtida ställning.

Stockholm den 20 februari 1959

På statsutskottets vägnar:

MARTIN SKOGLUND

Närvarande: se under utlåtandet nr 33.